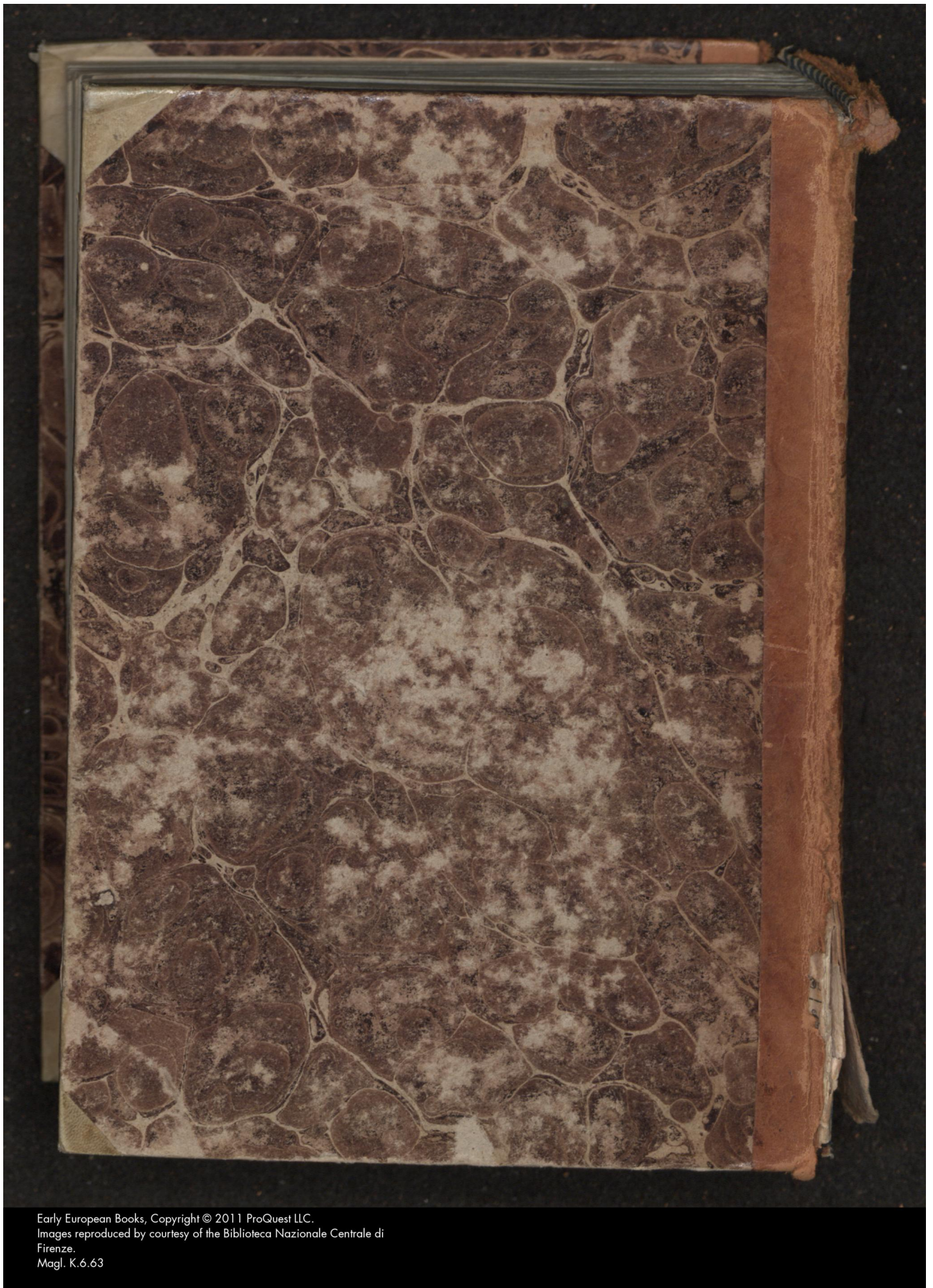

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.6.63

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.6.63

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.6.63

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.6.63

Dectoris flisci. J. V. D. Lauanę et palatini comitis aduocati
consistorialis ac oratoris rei. p. Genuen. ad Innocentiū Octa-
uum pont. maximū Oratio.

Nemo admirabit̃ Beatissime pater: si inter hos duodecim
oratores per tuā Genuensem rem. p. ad te missos: ego etate: in
genio: auctoritate satis inferior: coram te xp̃i vicario tuoque hoc
diuino admirabiliue tantorum patrum cętu: hodierna die de sum-
mis rebus aliquid etiā pro virili dicturus: pauēs: trepidus: to-
tusque perterritus adeo cōtremiscam: ut palleat facies: vor titu-
bet: lingua balbutiēs faucibus adhareat. Nam sicut immortalis
dei aspectus in oculos humane fragilitatis tanquā fulgur egre-
diens adeo splendet: quod neminē qui vixerit deum videre potu-
isse sacre litterę attestant. Ita celsitudinis tuę maiestatem illi-
us diuini numinis splendore coruscantē: imbecilles oculi mei
velut nigroracis solis radios nequeunt tolerare. Verū me per
se excusabilis parendi necessitas cogit. Recreat autē atque reficit
consistorialis nuperrime aduocationis meę et aliqui tecum pri-
uatę consuetudinis recordatio: sed ante oīa summa ac admirabilis
erga oēs clemētia tua: qua etatis nrę nemini cedis: et quę vna
inter innumeras virtutes tuas adeo splendet: ut existimem ve-
niam mihi facile concedendā: si quid minus ornate: minus ac-
curate: diserteque dixerim. Atque illud in primis mihi letandum
iure esse video: quod in hac iniuncta mihi hodie ex hoc loco ratioe
dicendi: causa talis oblata est: in qua oratio nemini deesse pōt.
In quo enim sublimius atque iocundius mea versari pōt oratio
quā si quod primū est: te pont. Maximo gratulandum sit de sui
conciuiis ad summi apostolatus apicem assumptione! Inde: si de
apostolicę sedis laudibus: tuisque amplissimis virtutibus loqui
voluero. Postremo: si quos fructus christiana respub. ex hoc tuo
pontificatu sperare possit: aliquid attigero. Quę omnia tanti
ponderis tantęque magnitudinis esse reor: ut non hominū: sed

181
ut angelorum linguis explicari queant. Verū quia et philoso-
phi sententia: et utriusque iuris censura monemur: nihil dici oportere: quod uel ratione uel auctoritate non probetur. opere precium esse sentio: priusquam dicendi campum ingrediar: percontari: an ad apostolatum assumpto gratulari deceat: et coram laudes eius enarrare. Scio enim consuetudinis esse ferme omnium: qui ad tuam Sanctitatem legationis officio primum accedunt: ut orationem habeant gratulationem ac laudes continentem. Scio preterea nonnullos adesse: qui morem hunc non probent: et alterum hominis parum considerate loquentis: alterum adulationis vitium esse censeant. Quid enim inquit: ei gratuleris: qui ad imensos animi corporisque labores: ad maximas curas: ad diuersarum gentium regimen: ad sollicitudinem omnium ecclesiarum: et quod his maius est omnibus: ad difficiem et periculis plenam est seruitutem assumptus. Rectius tali viro tanta rerum mole oppresso condolendum et compatiendum esse dicunt. Postremo commemoratis malis omnibus: que huic pastoralis dignitati necessitate quadam coniuncta sunt: ea proculdubio et innumera et maxima esse. Syphilis sarum voluere pontifices predicant: et ob id gratulationis munus erhorrent. Mea tamen sententia non est ei gratulandum: qui locum hunc ambitione possideat: qui communium omnium stultitia feratur atque errore: ut ea optima ducat: ad que velut ampla et speciosa mortalium fertur ambitio. qui Epicureorum secutus errorem: felicitatem in voluptate constituat. Huic sane conuenit: quod moralis ille Seneca verissime scribit: Magna fortuna: magna seruitus. Multipliciter quippe: teste Aristotele: hominum natura serua est. Sed eorum seruitus miserabilior: qui ad maximas dignitates euecti: vitis et voluptatibus inferunt: et proprii corporis sunt feda mancipia. Sed si de his loqui velimus: qui ambulant in viis et in lege domini. qui non quod libeat: sed quod deceat spectant. qui non in voluptate: sed in virtute felicitatem constituent: his censeo congaudendum.

Et enim virtus est ut Aristoteli placet in ethyca: que promptā
 ac delectabilem elicit operationē. et virtus sine operatione mor-
 tua est. Hinc Imperator noster Justinianus libro xii. sui codi-
 cis: milites quia a repub. aluntur: frequentius in acie impat et
 biberit: ut armorum quotidiano exercitio ad bella se preparent.
 Nec medici: nec oratores: nec imperatores: Quis artis precepta
 didicerint: quicquid magna laude dignū absq. vsu et exercitatioe
 consequi possunt. Cur igit ei non congaudeas: qui iuxta Ja-
 cobum aplm gaudium existimat: cum in varias inciderit tenta-
 tiones: cui vita omnis gaudiū est: cum recte ad naturā viuat:
 qui et secundis et aduersis rebus euadat melior atq. perfectior.
 Huic sane portiores sunt Herculis erumpentibz labores et Ue-
 nere et plumis: et enis Sardanapali. Tibi igitur elementissime
 pontifex: qui ab ineunte etate: et totius ante actę vite discursu
 ita vitam instituisti: ut nō in voluptate et otio: sed in laboribz:
 virtute: cōtinuoq. negotio gloriēris: pro te: pro tua virtute cō-
 gaudeamus: congratulamur: et applaudimus. Nec sera quidem
 accusabit gratulatio nostra: que nulla negligentia pretermissa
 est. Scimus enim beatitudinē tuam non ignorare: nobis veni-
 endi non voluntate: sed facultatem defuisse: cum tandē neces-
 sarium fuerit: nobis legatis ad hanc sanctissimā sedem adoran-
 dam venientibus: mari biberno tempore nauibus etiā onera-
 rijs huc trajcere. Cōgaudeamus tibi preterea: nam ut Alpius
 iuris cōsultus li. xxi. ff. scribit: ipsa naturali lege nō minus
 patrię nascimur q̄ parentibus. Jure aut gentiū ut Pomponio
 placet: nedū patrię prius q̄ parentibus parendū: sed tutele pro-
 prii corporis ipsam quoq. patriā esse preferendā. Ciuili xō iur-
 re: ut ait Paulus. disciplina castroz pro patria antiquior fuit:
 parentibus Romanor: q̄ caritas liberor. Et Marcellus me-
 morat li. xi. ff. Minime lugendū maiores putauerunt eum: qui
 aduersus patriā venerit: quem si filius patrem: aut pater filiū
 occidisset: sine scelere non puniendū: sed premio afficiendum.

omnes constituerunt. Postremo: lex euangelica nostros licet doceat diligere inimicos: hostes tamen patrie nedum non diligere: sed si incorrigibiles sint necare iubet. Porro non inemor philosophorum princeps Aristoteles Stagirita: dum apud Philippum Macedonum regem eius esset auctoritatis: quod nec dimidium regni sibi denegare Philippus instituisse (nam et regni et vniuersi filii Alexandri cura sibi credebatur) nullum maius beneficium a rege consequi posse existimauit: quam ut Stagiram eius patriam euersam restitui assequeretur. Inde legem et formam suae rei publice ipse descripsit: qua postmodum sua ciuitas vsa est. Habuitque licet absens suae patrie diligentissimam curam. Unde conciuues sui ob haec merita tanto in honore illum habuere: ut festi dies et ludii quotannis: et eo viuente faciendi illi publice dicarentur. Fecit ipsa celebritas Aristotelia nuncupata. Catho denique Romanorum sapientissimus dum de suae reipublicae salute desperasset: non amplius sibi viuendum existimauit. Cum itaque naturali gentium civili et euangelico iure: omnique sapientissimorum virorum exemplo patrie magis debeamus quam parentibus: quam filiis: quam nobis ipsis: quid est: quod in tanto: tam grandi: tam equo: tam opportuno patrie gaudio: a maxima temperes iocunditate? Ex hoc enim immenso dei beneficio tantum tua patria exultauit: ut nemo sit: qui viderit villo tempore rem ei nunciatam: quae iocundius ac maiore omnium gaudio sit excepta. Constat natus nempe tuorum ciuium animis obitu felicissime recordationis Sixti praedecessoris tui: et Romane ecclesiae scissuram verentibus (cum omnia armis agi viderentur) nouum spem oriri visum est: proculdubio celo demissum: quod tantarum rerum mutationem ipso nuncio effecit: ut natalem diem non homines modo: sed iumenta: pariter et sars celebrare credidisses. Affulsit haec lux omnibus christianis fateor: sed patrie tuae potissimum: quae etsi dono dei pontifices maximos plures ex suo secundum carnem sanguine suscepit: Innocentium illum Quartum: ciuilem et canonice scientie

illuminatozem eminentissimū: qui non modo Cœmentū glo-
 ria: sed totius orbis et terre decus et lumen fuit. et cuius ea fuit
 animi sapientia et magnitudo: principū maxime seculariū: Ro-
 manę ecclesię aduersantiū dep̄imendo potentiā. grauium Ro-
 viroz litteris ac moribus ornatoy sublimando virtutē: ut apo-
 stolicę sedis auctoritas eisdem principibus augustali quoq; di-
 gnitate fulgentibus suo tempore formidini esset: quib; antea
 ludibrio fuerat. Itaq; solus omniū: ut puto: pontificū: duo ma-
 xima munera et difficilima adimpleuit: ut in repub. orbis terra-
 rum moderatrice occupatissimus meliora scripserit: q̄ excellen-
 tissimi iurisperiti in otio/soloq; studio viuētes. et rursus stu-
 dio: libris scribendis: legibusq; cōdendis maxime occupatus:
 maiora negotia obierit: q̄ hi qui vacui sunt ab omni cura litte-
 rarum. Adrianū deinde Quintū prefati Innocenti ex fratre
 nepotem. qui patruī vestigia imitatus: sicut litteratoz virozū
 amator fuit et cultor. ita ab eis extitit sūmis honoribus celebra-
 tus. Hic Adrianus ille pontifer fuit: cui Otobono Cardinali
 Guliernus Duranti speculū aureum eius opus dedicauit. Et
 Johannes Andree: cui vascanonū nomen est: Speculatoris et
 alioz doctrina excellentium viroz: spem ad Cardinalatū cum
 ipso Adriano ante coronationis diem functo/sepultam fuisse
 scribit. Et cuius etiam maximis conatibus intuen da a tyrann-
 nis Ro. ecclesię ditione mors obstitit inuida et imatura. Nicola-
 um etiam Quintū sacrę theologię peritissimū: quo in conci-
 one cum Gręcis habita in synodo Ferrariensi: catholica fides
 nullū habuit maiorem defensore. Sixtum pariter proximū pre-
 decessorem tuū: qui vltra līarum studia tantę fuit magnanimi-
 tatis et glorię: ut nemo equare eum sua etate crederetur. Te Ro-
 nūc cernimus Innocentiū Octauū: omniū quos antea tua pa-
 tria edidit: pontificem dignissimū. et quem diuina bonitas eo-
 tempore nobis dedit: quo xpiana respub. bono rectore: auriga:
 et moderatore q̄ maxime indigebat. et Italia presertim: quę diu

turnis fluctibus agitata: nō amplius sine tali pastore quiesce-
re posse videretur. O ineffabilem dei pietatē: quē nunq̃ dese-
rit sperantes in se: et eos tunc sanat: tūc erigit: cum fuerint ma-
iori in periculo constituti. Quid est qđ tibi: nobisq̃: vniuer-
soq̃ populo xp̃iano maiori ac honestiori gaudio et letitia gra-
tulari possumus: qđ habere altissimo creatori vobisq̃ Reueren-
tissimis patribus gratias imensas: qđ admirabili ac diuino pe-
ne vestro consensu: eum nobis pastorem dedit: et huic sanctissi-
mę sedi seſſorem: qui bonitate vellet: sapientia sciret: auctorita-
te posset coercere omnes ad bene: honeste: et in pace viuendum.
Huius hō sedis amplitudinem ac maiestātē: si referre vellem:
quod me secundo loco facturū dixi: supra hominis ingeniū est.
vbi cum plura dixero: nihil prorsus: quod dignum re sit: dixis-
se videar. Quare nostri cōsiliū est: neminem quicūq̃ eloquen-
tissimus fuerit: imitari: vbi in medio pene cursu multi plerūq̃
doctissimi viri defecere: sed nos cōtentos humili tātę sedis ve-
neratione adm̃rari: et adorare eam tacito ore poti⁹ velle: qđ ver-
bis licet ornatissimis extollere: quod per seipsum in suprema ex-
tolliť. Nam hęc sedes e celo diuinitus fuerit instituta: quo bre-
uior de reb⁹ diuinis sermo fuerit: censerī dignior poterit: si ad
venerationē magis qđ ad laudem omnia deferant. Liceat iam
dignissime pontifex tuarum virtutū laudes attingere: si tñ pri-
us cognouerimus: presentis laudem: vbi fallax nō sit: parceq̃
ac modeste fiat: a sanctissimis sapiētissimisque viris maxime p-
batum iri. Par enim est: nō laudare virtutem: et vitia nō impro-
bare. Cur igit̃ verear assentator videri: si ita te laudem: ut vir-
tutes longe maiores tibi inesse cognoscāt omnes: qđ exprimāt
verba dicentis. Nam tuarū laudum difficilius est exitum: qđ
principiū inuenire. Quid enim uel ad patriam: uel ad genus:
uel vim animi et corporis ptinet: quod in te amplissime lauda-
ri nō possit. Si patrię splendor querit̃: quę et ipsa ad hominis
felicitatem nōnihil confert: Ulpiano iuriconsulto li. xxi. ff. di-

cente: multū nostra interesse scire hominis nationem. proinde
 mancipium redhibendū: si in eius venditione natio non foret
 expressa. Hinc Symonides Lyricorū scriptor docet: Beate per-
 fecta rōne victuros: in primis opus esse patriā habere glorio-
 sam. Tuē igitur patriē gloriā: res ab ea amplissime gestas: p̄n-
 cipes marimos: potētissimos reges superatos memorare: sicut
 meē nō est facultatis: ita nostrē nō esset modestiē: qui eius le-
 gatione fungimur: et quē sine multorū inuidia referre nō posse-
 mus. Illud tñ sine cuiusquā iniuria palam fateri licebit: urbē
 tuam Venuam inter ceteras christianorū fuisse semper christia-
 nissimā: et apostolicę sedis obseruantissimā. fuere nāq; Venu-
 enses inter p̄mos christianorū Italię populos: qui sacrū corpo-
 ris christi sacrificiū publice susceperunt. Apud patriā tuam nul-
 la vnq̄m heresis deprehensa est. In ea vsq; ad hęc tempora pro-
 pter xp̄ianę religionis et dominicę passionis reuerentiā: hebrei
 nunq̄ habitare potuerunt. Aduersus Ro. ecclesiā Venuenses
 arma sumpsisse nusquā compertū est. Quē Ro. pro xp̄ianę reli-
 gionis dignitate augenda: et huius sanctę sedis auctoritate tu-
 enda et multa et p̄clara egerint ac memoranda: testis est Jero-
 solomitana ciuitas: quē a duce Gotfredo cum Venuēsi classe
 capta est. Testis Rhodiana insula e manibus Turcorū cum no-
 stra classe erepta: ac postmodū etiam defensata. Testis Idrun-
 tina in Italia metropolis. Testes infiniti populi Gręci: Schy-
 tę: Armeni: Capadoces. de quibus p̄ religione xp̄iana patria
 tua sepe numero triumphauit. Testes inquā innumeri Roma-
 norū pontifices: quos a tyrannorū obsidione ciuitas tua libe-
 rauit. Uī pulsos pontificibus hospitii p̄buit: et rursus eos in
 sede sua ope diuino fauente munere collocauit. Quo fit: ut ne-
 mini indignū videri possit: si patria tua apud apostolicā sedē
 in dignitatibus ecclesiasticis tanti habita fuerit: q̄ ne dicā ex
 patria aut urbe: sed vna tñ tuę ciuitatis familia plures ponti-
 fices marimos: duos supra septuaginta Cardinales: et fauente

ecclesia etiā Sicilię regem habere meruerit. ⁊ quod etas nostra
nunq̃ vidit: vno deficiente ⁊ alterum immediatū successorē pon-
tificem maximū patria tua nunc habere gloriē. Sed tu forsā
iam illustri vrbe oriūdu: nullas maiorū imagines prę te fers:
nullo splendore familię fulges: imo x̃o necessarijs ac parenti-
bus nō minus clarus ⁊ eminens q̃ patria es. Nam ut omittā
nobilitatis tuę stēmata: que a longo origine per viros optima-
tes ⁊ reipub. nostre p̃ncipes ingente cibo patricia repetēda es-
sent: ut filia viginti patricias familias ex hac vna vrbi tue pro-
ditas: ut preteream auoꝝ tuoꝝ domi forisq; tum bello ⁊ tum to-
ga mirifice gesta. Quis nostrū non meminit Araonem patrē
tuū equitem auratū sacri imp̃ialis palatii comitē: ⁊ Ro. vrbiis
Senatorem: ⁊ cui⁹ angelicus aspectus regiaq; effigies velut a
proauis hereditaria ad te quoq; transmissa esse videt̃. Is tāte
prudencie fuit in rebus agendis: tanti cōsiliij: tāte magnitudi-
nis ⁊ fidei: ut Sicilię regnū Renati regis vice administrauerit.
Et quemadmodū Quintū Ligarium ī Aſfrica fecisse scribit
Cicero: Regno sic prefuit: ut ⁊ socijs ⁊ ciuibus gratissima esset
eius integritas ⁊ fides. Talem etiā se omnibus pbauit: ut re-
gno pulso p̃ Alphonsum Renato: satisfacere hoībus nō posset
Alphonsum: si quenq; aliū regno p̃fecisset. Itaq; Araoni apud
Alphonsum euenit: qđ Ciceroni apud Cesarē: cum Cesar supe-
rato Pompeio ex Egypto ad eum lras misit: ut esset idem qui
fuiſſet. Sed ego te illis ānumerari minime velim: quos Cicero
in legis agrarie impugnatione cōmemorat: maiorū sola gratia ⁊
illustribus auoꝝ monumētis: p̃mis honoribus fuisse ornatos.
Tu ipse sanctissime pater: tua virtute: tuis laborib⁹: viam tibi
struxisti ad id fastigiū quo nunc euectus es. Nōne sicut p̃uato
noīe Jobānes Baptista: ita re es gr̃a plenus: ⁊ pontificio inno-
cens: ita nemini obesse ac oībus semp prodesse natura docente
didicisti: ita ut de te dici possit: qđ apud Cesarem Titum legi-
mus: non decere quemp̃iā tristem a facie principis discedere.

Quid igitur singulas tuas virtutes hoc loco enumerē: cum in te natura ita omnes congerierit: q̄ inter sese quenam maior sit aliquā pugnare videantur. Quis igit̃ sis ⁊ quales sint virtutes tue satis declarauit ille omnium iustus iudeus: qui inter ingentē Romane ecclesie patrum numerū: scientia: moribus: ac vite sanctimonia preditor: te vnum in terris vicarium sibi delegit: cui gregem suum cōmitteret: ⁊ clauēs traderet regni celorum. Hoc cōtētus esse potes: nec ab homine in terris querere: quod e celo diuinitus consecutus es. Dicturo postremo quos nam fructus ex hoc tuo pontificatu sperare possimus: illud in p̄mis mihi venit in mentem: qđ Septimus Seuerus Augustus vir bello ⁊ pace insignis moriens supremis verbis velut clarum ⁊ memorabile facinus sibi adscripsit: Accepisse initio sui impij rem publicam conturbatā: relinquere x̄o pacatam ⁊ tranquillissimam. Tu x̄o Romam tue sedis vibem: ne dicam turbatā accipiens: sed ciuilibus ac intestinis odijs: simultatibus: ⁊ seditio nibus palam ⁊ publice furentem: vir adhuc sedens ita pacatā reddidisti: ut nedum Seueri: sed Octauiani etiā temporibus nūc tua Roma inuidere minime possit. Nam si cum Innocentio illo Quarto diuino hoīe: quem paulo ante memorauimus: patria: nobilitate: cardinalatus titulo: ⁊ pontificio etiā nomine: diuino ⁊ autumo potius q̄ humano cōsilio idem esse ⁊ meruisti ⁊ voluisti: cur ambigendū: quin rerum gerendarum gloria eum equare debeas: aut etiā sine controuersia superare. Et hoc presertim tempore: quo plurima se offerunt christiane rei publice pericula: re ⁊ exemplo pertimescenda. Pudet nāq̄ referre christianorū miseras: ex quib⁹ infidelis gladius maiores vires accepit. Vidimus iam paucis pene elapsis annis Turcum Italiam ingressum: ⁊ quod sine magno dolore referre nō possumus: paruis admodum viribus ita fecisse: ut toti Italie iam formidini esset. Cuius nisi mors cursum preripuisset: sunt qui baud temere credant: uel Italicorū desidia: aut inter eos perti

281
naci contentione magnam cladem toti Italię inferre potuisse.
Hunc filiū eius: quem fama erat otio magis ac delicijs q̃ bel-
li cupiditate teneri: quod pater illius nō sine magnis cladibz
frustra sepe tentauerat: Licostomū Vocastrunq; opida in ho-
stio fluminis Danubij posita: mira celeritate expugnasse. Quid
nunc facturum eum hostem hac victoria elatū arbitramur: ni-
si extensurum se. O bone deus: ne irascaris populo tuo: uel in
Chyos: uel in Rhodios: aut ex Alulona maioribus viribus in
Apuliam traiecurū (et utinam sim falsus vates) ruptis simu-
late pacis federibus Venetam etiā ditionem incursum: quo-
tempore assurgemus oēs: cum nihilo magis proficere poter-
imus. Dies et facultas me defecerint: si hec omnia p̃ rerum indi-
gnitate et periculo recensere velim. Quin potius immortalī deo:
et agendas et habendas gratias cumulatissimas reor: q̃ te opor-
tune admodū rebus fessis opem laturū sūme rerum p̃fecerit.
Non erit igit̃ a te pontifice Maximo periculū hoc cōtemnen-
dum: neq; vlla incredulitate aut mora p̃termittendū: quin ex-
cites christianos principes ad hanc curam: et prius occurrendū
q̃ magis ignis inualecat. Et si quispiam repugnare videbit̃:
tue Sanctitatis officiū erit: suo imperio: sua auctoritate: suis
viribus omnes cogere. In quo inter multos precipuos et ad pa-
rendum p̃mptos: habes nos Genueñ tuos: qui sicut veri chri-
stiani semper fuimus: semperq; esse volumus: ita te Innocenti-
um Octauū: summū verum et indubitātū pontificem: esse testa-
mur. Tibi igitur ditioniq; tue: quod precipue a Reuerendissi-
mo illustrissimq; Cardinali et duce atq; inelyto senatu nostro
est demandatū: oēm ac perpetuā deferimus obedientiā. Obe-
dientiam in quā: quā legitimo pontifici fideles christiani p̃es-
tare solent et debent. Eoq; libentius ac paratius id facimus:
quo et fidei et cōmunis patrię neru stringimur. Tibi p̃terea: si
quid nobis virium: potentię: dignitatis est: p̃romptissimo ani-
mo ante tuos iamiam deosculatos pedes humiliter deponim̃.

in fine cum ecclesia dicentes: Ecce sacerdos magnus qui in diebus suis placuit deo et inuentus est iustus et in tempore iracundie factus est reconciliatio nec est inuentus similis illi qui conseruaret legem excelsi: ideo iniuriando fecit illum dominus crescere in plebem suam; Diri.

Dicta Anno domini M. cccc. lxxxv. die. xxvii. Aprilis.

Titus Veltrius Viterbiensis ad diuam domum Fliscam: omni honore et laude prestantissimam: post luculentissimam orationem habitam ad summum pontificem a Flisco oratore Marino.

Felix Flisca domus titulis decorata supremis:
 Felix et tanto rhetore Flisca domus.
 Celsior ut cunctis laribus celebrata per orbem:
 Eloquio facta es sic et in urbe prior.
 Stegmate nobilior: tum scemate clarior omni
 Progenie quum sis: quid nisi diua domus?
 Viue igitur felix: totum diffusa per eum:
 Ut quondam titulis mor cumulanda sacris;

